

SFS 1998:630

Utkom från trycket
den 24 juni 1998

Förordning om ändring i förordningen (1976:376) om behand- lingen av häktade och anhållna m.fl.;

utfärdad den 11 juni 1998.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1976:376) om behandlingen av häktade och anhållna m.fl.¹

dels att 1, 3–4 a, 16 a och 20 §§ skall ha följande lydelse,
dels att det skall införas en ny paragraf, 19 c §, av följande lydelse.

1 §² Denna förordning gäller i fråga om

1. den som är häktad på grund av misstanke om brott eller av annan anledning,
2. den som har anhållits eller gripits på grund av misstanke om brott,
3. den som har tagits in i häkte eller polisarrest för förpassning till kriminalvårdsanstalt,
4. den som tillfälligt har placerats i häkte med stöd av 23 § tredje stycket, 43 § första stycket tredje meningen eller 50 § tredje meningen lagen (1974:203) om kriminalvård i anstalt,
5. den som med stöd av 9 § tredje stycket lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård tagits in i häkte eller polisarrest i väntan på förpassning till särskilt ungdomshem.

Förordningen gäller dessutom i fråga om den som i något annat fall än som avses i första stycket har tagits in i kriminalvårdsanstalt eller i häkte för något annat ändamål än verkställighet av påföljd för brott eller som tagits i förvar i polisarrest, om inte annat är särskilt föreskrivet. Därvid skall särskilt beaktas anledningen till intagningen och dennas varaktighet. I 17 och 20 §§ finns föreskrifter som gäller den som har tagits in på en sjukvårdsinrättning som sägs i första stycket andra meningen lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård.

3 §³ Begär en intagen personligt stöd eller annan hjälp som inte lämpligen kan lämnas av den myndighet som svarar för förvaringslokalen, skall myndigheten underrätta

¹ Förordningen omtryckt 1990:1022.

² Senaste lydelse 1992:146.

³ Senaste lydelse 1992:292.

SFS 1998:630

1. den lokala kriminalvårdsmyndigheten, om den intagne har berövats friheten på grund av misstanke om brott och särskild personutredning pågår, den intagne undergår påföljd inom kriminalvården eller samtycker till underrättelse och

2. i annat fall, den myndighet eller det organ till vars uppgifter hör att ta befattning med frågan.

Underrättelse enligt första stycket behövs inte, om det på annat sätt går att se till att den intagnes behov av stöd eller annan hjälp uppmärksammas.

4 § Kroppsbesiktning skall verkställas av en läkare eller en legitimerad sjuksköterska eller, om sådan inte finns tillgänglig och åtgärden inte kan skjutas upp utan olägenhet, av en tjänsteman som om möjligt skall vara sjukvårdsutbildad. Verkställs kroppsbesiktning av någon annan än en läkare, skall av läkare meddelade anvisningar följas.

Detta behöver inte tillämpas när det är fråga om endast en ytlig kroppsbesiktning eller att ta urin- eller utandningsprov.

4 a § Egendom som tas om hand i samband med kroppsvisitation, kroppsbesiktning eller annan undersökning skall förtecknas. Förteckningen skall skrivas under av den intagne och den som har verkställt omhändertagandet. Vägrar den intagne att skriva under skall, om det är möjligt, ytterligare en tjänsteman skriva under förteckningen. Den myndighet som svarar för omhändertagandet skall, om inte något annat är särskilt föreskrivet, se till att egendomen förvaras på ett betryggande sätt.

16 a §⁴ Beslut om kroppsvisitation fattas av chefen för den myndighet som svarar för förvaringslokalen. Chefen får överlämna åt någon annan tjänsteman vid myndigheten att besluta om kroppsvisitation. Beslut om sådan ytlig kroppsvisitation som avses i 2 § tredje stycket lagen (1976:371) om behandlingen av häktade och anhållna m.fl. får dock alltid fattas av den som har tillsyn över den intagne.

När en polismyndighet svarar för förvaringslokalen fattas beslut om kroppsbesiktning av chefen för myndigheten. Chefen får överlämna åt någon annan tjänsteman vid myndigheten att besluta om kroppsbesiktning då chefen inte finns tillgänglig och åtgärden inte kan skjutas upp utan olägenhet.

19 c § Om en domstol ändrar ett beslut om restriktioner som har meddelats enligt 16 § lagen (1976:371) om behandlingen av häktade och anhållna m.fl., skall domstolen omedelbart underrätta den myndighet som svarar för förvaringslokalen om beslutet.

20 §⁵ Närmare föreskrifter om tillämpningen av lagen (1976:371) om behandlingen av häktade och anhållna m.fl. meddelas av

1. Rikspolisstyrelsen och Kriminalvårdsstyrelsen i fråga om en förvaringslokal och intagen som underställd myndighet har ansvaret för,

⁴ Senaste lydelse 1997:1051.

⁵ Senaste lydelse 1992:146.

2. Rättsmedicinalverket i fråga om en enhet för rättspsykiatrisk undersökning och den som är intagen på en sådan enhet,

3. Socialstyrelsen efter samråd med Kriminalvårdsstyrelsen i fråga om en sjukvårdsinrättning som sägs i 6 § första stycket andra meningen lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård och den som är intagen på en sådan inrättning.

Vid utformningen av särskilda föreskrifter för intagna som dömts till slutet ungdomsvård skall dessa myndigheter samråda med Statens institutionsstyrelse.

Denna förordning träder i kraft, såvitt avser 16 a §, den 1 augusti 1998 och i övrigt den 1 januari 1999.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Anders Perklev
(Justitiedepartementet)

